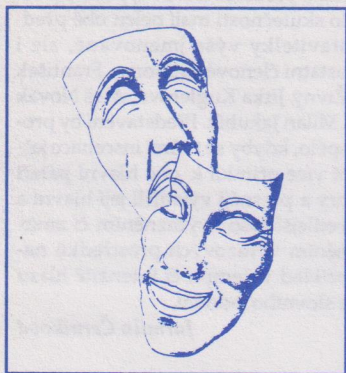

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXI. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 1997

LUNA přijela s KAFKOU

Po loňské hře Blázen a jeptiška přijelo divadlo LUNA ze Stochova na Wintrový divadelní hry se hrou na motivy povídek Franze Kafky v úpravě Luboše Fleischmanna Já a on aneb Může to potkat i vás... Ztvárnění Kafkových povídek uvidí přítomní na "Wintrovkách" v neděli od 10.00 hodin.

O rozhovor jsem požádal představitelku jedné z rolí Natašu Gáčovou. **Co jste přivezli na letošní Wintřův Rakovník?**

Přijeli jsme se třemi povídkami Franze Kafky. Jedná se o Proměnu, Vesnického učitele a Proces. Všechny tyto povídky jsou přepracované, dá se říci, že se jedná o povídky Luboše Fleischmanna na motivy Franze Kafky. Zdá se mi, že jsou hodně fajn, dobře se nám hraje. Je to jako u prakticky každého amatérského divadla vlastně práce všech. Hlavně však Luboše, který s námi měl největší trpělivost. Je svatý.

Kolikátou reprízou je vaše představení na "Wintrovkách"?

Jedná se o třetí reprízu.

Jaké jsou reakce diváků?

Většinou se zatím jednalo o diváky, kteří již viděli naši první hru Blázen a jeptiška. Z tohoto hlediska se jim Kafka pochopitelně líbí víc. Povídky jsou o tom, co má v sobě každý člověk, takže se v tom najdou prakticky všichni. Použili jsme víc fantazie do scény - Kafka to umožňuje. Naším známým se to líbí víc a oceňují, že je to krok dopředu.

Co chystá divadlo LUNA do budoucna?

Další hra, co vím, ještě není vybraná. Mělo by se hrát ve stejné sestavě, ve které hrajeme Kafku, i když několik lidí odchází, přicházejí mladší. Snižuje se nám věkový průměr. Nikam nespícháme,

chodíme na "hlasovku", nové herce si pipáme od základu.

Vím o tom, že jsi se letos dostala na DAMU. Jaké má amatérské divadlo podíl na tom, že se ti to podařilo?

Ten největší. Amatérské divadlo mě naučilo vlastně všechno, co umím. Hodně jsem se naučila u Ivy Dvořákové, kde jsem s divadlem začínala, u Luboše jsem se naučila ještě něco navíc. Má velký podíl na tom, že jsem poznala, jaké to je hrát před hodně lidmi, soustředit se a naučila jsem se, že na pódiu není člověk sám. Bohužel asi nebudu moci s amatérským divadlem pokračovat, asi bych měla ve škole problémy.

*Děkuji za rozhovor.
Jan Švácha*

MEZINÁRODNÍ DEN DIVADLA

27. březen 1997

Mezinárodní poselství korejského režiséra Jeong Ok Kima, prezidenta ITI (Mezinárodního divadelního ústavu)

Když se dívám na dnešní svět, jenž spěje stále více k integraci, jsem přesvědčen, že nejsilnější potřebou lidstva je mír. Musíme vytvářet svět porozumění a harmonie, bez rozdělení a nesouladu, neboť jen tak může člověk dojít svého naplnění. A aby to byl zároveň svět, v němž má šanci tvořivá odlišnost, která je podstatou naší existence. A to bude možné jen tehdy, budeme-li jeden druhého respektovat. Duch otevřené mysli a porozumění při každém setkání umožní každému člověku uchovat si svou osobitost a originalitu.

Během 20. století dosáhlo lidstvo obrovského materiálního a technického pokroku, a přesto je na zemi mnoho bídy a hladu, trvají ničivé války a konflikty.

Pocit bezmoci tváří v tvář této smutné skutečnosti v nás někdy vyvolává zoufalství.

Můžeme něco udělat? Může něco udělat divadlo?

Tragická situace, v níž se nacházíme, je plodem omezeného dogmatismu a intolerance. Avšak stále věříme, že právě divadlo by mohlo být jedním z léků lidské bídy. Věříme, že je důležitější naslouchat dramatickým básníkům a hercům v divadle než politickým řečníkům a akademickým teoretikům. Doufáme, že se staneme svědky toho, jak se naše tragické století proměňuje ve století jednadvacáté, polidštěné a zušlechtěné.

Vždycky jsem si myslel, že žiji na okraji světa. Až do 19. století byla moje rodná země Korea považována za nejvzdálenější a nejnepřístupnější výspu Orientu. A letos, v roce 1997 se právě v této zemi Dálného východu sejdou divadelníci z celého světa na 27. mezinárodním kongresu Mezinárodního divadelního ústavu. Díky této události se naše hlavní město Soul, které bylo tak dlouho odříznuto od ostatního světa, stane novým ohniskem dramatického umění. Toto setkání celosvětového rozměru by mělo vyvolat v život další ohniska, bez ohledu na to, zda na Východě či Západě, na Jihu či Severu. Ve světě, kde toto dělení přestává platit, ve světě, kde každé město a každý národ může být centrem dění, ztrácí svou moc tupý dogmatismus a nesnášenlivost a každý z nás bude mít právo na originalitu a tvořivou svébytnost.

Nezapomeňme ani na okamžik, že naše přípravy na nové milénium by se měly zaměřit na vytvoření nového světa.

číslo
2

Šípková Růženka

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

Ľubomír Feldek - Milada Mašatová

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Rakovnická Základní umělecká škola a divadelní spolek TYL spojily své možnosti a přivedly na svět inscenaci pohádky *Šípková Růženka*. Režisérka Alena Mutinská použila textovou předlohu slovenského básníka, prozaika a dramatika Ľubomíra Feldeka v úpravě Milady Mašatové. Úprava byla připravena pro dětský loutkářský kolektiv.

Wintrův Rakovník 1997 zahájil dobře disponovaný kolektiv mladých, a to převážně studentů, kteří mají za sebou první vykročení na divadelní jeviště. Ony dispozice spočívají především v mluvením, pěveckém a hudebním vybavení. I režie A. Mutinské svědčí o vědomé a poučené práci, zvláště pokud jde o stavbu dramatických situací, ale i hry jako celku. Výhodná dramaturgická volba umožnila vznik inscenace, jejíž charakteristickým rysem je radost ze hry.

Inszenace má rezervy, vyvěrající z přenosu předlohy určené pro loutkářské ztvárnění na půdu činoherního divadla. Ony rezervy tkví v důslednějším zcižování některých výstupů, v nichž jakoby nebylo zcela rozhodnuto, zda jde o úsměvný nahléd a nadsázku či o reálné traktování příběhu. V herecké práci by tu a tam pomohlo důslednější hraní dramatických situací.

V zásadě funkční scénografie (evokující půdu domu) utváří velice výhodný prostor ke hře, méně šťastná je z hlediska inscenačního principu kostýmní složka a volba rekvizit.

Milan Strotzer

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

podle Danieľ Fischerové

BÁJ?

Tyjaťgrup HRUBÍN Nový Bor

Novoborští si za předlohu zvolili kvalitní text, z kterého inscenovali ty části, které je oslovovaly. Jestliže u Fischerové je význam a smysl nedílnou součástí textu, z kterého pak vyrůstají symptomatické symboly a znaky lidského jednání, režie

Kateřiny Baranowské použila prostředky opačné. To jest, přes výrazné znaky až symboly výtvarného charakteru, s jistou rezignací na textovou složku, se pokusila zpětně evokovat téma, objasnit smysl člověka v situaci zkoušky, v situaci hledání smyslu existence. Tento přístup a tyto prostředky jsou samozřejmě možné, a je dobře si je odzkoušet, ale bylo by vhodné se zamyslet nad jejich přesnou hodnotou výchozí a nad hodnotou, kterou na jevišti dostávají, tedy na pohybu a proměně divadelního znaku

Báj?

obecně. V tomto druhu komunikace má soubor HRUBÍN jisté rezervy a nedostatky. Taktéž by bylo vhodné prozkoušet si v etudách herecké jednání tak, aby jevištní text sděloval a ne pouze referoval - a to ještě někdy nepřesně.

Vzhledem k hereckým a jevištním prostředkům tak, jak je použil Vlastimil Vik, a za předpokladu ujasnění si použitých prostředků znakového systému předmětného, je možné, že by soubor mohl nalézt svou vlastní specifickou cestu. Tedy ne dramatický text interpretovat, vykládat, ale použít jej k výpovědi vlastní, která bude existovat nad textem, ba v důsledku mimo text sám.

Přeji vám zlomte vaz, a kromě potu na jevišti též prolíjte trochu krve nad teorií, přinejmenším při postavení a řešení dramatické situace.

Vladimír Zajíc

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

Neil Simon

DROBEČKY Z PERNÍKU

Divadelní soubor Havlíček DK Neratovice

Třetím představením soutěžní přehlídky amatérských divadelních souborů Wintrův Rakovník 1997 byla inscenace hry amerického autora Neila Simona *DROBEČKY Z PERNÍKU*. Tradičně si neratovický soubor vybral zase velmi náročnou předlohu. Zabývá se v podstatě zábavnou formou vážnou problematikou lidského osamění, do něhož se lidé dostávají ve společnosti z objektivních i subjektivních příčin. Hlavní hrdinka Simonovy hry je bývalá barová zpěvačka Eva Mearová, rozvedená, alkoholička, která se právě vrátila z protialkoholního léčení (hraje ji Marie Živná). Do jejího života vstupuje její dospívající dcera Polly (Štěpánka Mikešová), která doposud žila u otce a která se vrací k matce, aby z drobků svých vztahů k matce z nejtěplejšího dětství se pokusila vybudovat vztahy nové, které by matku i dceru vysvobodily z jejich samoty. Dceřino úsilí prochází mnohými peripetiemi a tvoří vlastně hlavní páteř Simonovy hry. Neratovický soubor v režii Milana Šáry správně pochopil smysl

něho představení. Svůj podíl na této skutečnosti mají nejen obě představitelky výše jmenované, ale i ostatní členové souboru - František Živný, Jitka Kuglerová, Aleš Novák i Milan Jakubík. Představení by prospělo, kdyby se tvůrci inscenace ještě více přimkli k oné hlavní páteři hry a přesněji vyjádřili její hlavní a vedlejší části zvýrazněním či zmírněním výrazových prostředků například v tempu či intenzitě hlasu a slovního jednání.

Jarmila Černíková

HARMONOGRAM DNEŠNÍHO DNE

Sobota 29. 3.

Tylovo divadlo 10.00 hod.

Oldřich Daněk

ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ,

JAK SE PŮVODNĚ ZDÁLO

Divadelní spolek TYL Říčany

Sál KC 14.00 hod.

Henrik Ibsen - Ladislav Veleš

P. G. aneb "ROMANTYCKEJ

PŘÍBĚH"

Rádobydivadlo Klapý

Tylovo divadlo 20.00 hod.

Robert Thomas

PAST

Divadelní spolek Scéna

Kralupy nad Vltavou

VIDEOMLUVA

Na letošní přehlídku bylo přivezeno několik videokazet, které by mohly být velice prospěšné ochotnickému národu. Jedná se o nahrávku s titulem *MLUVTE S NÁMI*, ve které je podrobně rozebírána hlasová výchova a technika řeči. Teď to hlavní - kde je k sehnání. Padesátiminutovou kazetu za 210,- Kč shánějte buď u Pavla Hurycha, který ví přesně, kde se dá koupit, nebo po přehlídce na adrese Lenka Smrčková, Žitomířská 41, Praha 10, tel.: 02/720 958.

Drobečky z perníku